

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.23/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08. новембра 2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

Оптужени. Јанковић, Ђилерџић, Савић, са браниоцима адвокатима: Перовић Небојшом, Павловић Радованом и Нађом Милосављевић.

Заменик тужиоца за ратне злочине – Милан Петровић

Позвани сведоци:

Војкан Миленковић и Драган Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо сведока Миленковића.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Војкан Миленковић.

СВЕДОК ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рођени?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: 07.06.1972.године, у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљеву. Где живите?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду. Адреса?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Светозара Марковића 11/13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Машински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли запослени?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ Огранак «Construccion industrial metalic».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: На Новом Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је и запрећена затворска казна у трајању до 5 година за кривично дело давање лажног исказа. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Положићете заклетву пред судом читањем наглас тог текста испред Вас. Изволите.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Након што је положио заклетву, сведок наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије подигло је оптужницу против Јанковић Дарка, Савић Горана, Ћилерцић Саше, због основане сумње да су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног станоништва на Зворничком ратишту у периоду мај-јуни 1992.године, па ћете нам Ви рећи да ли Ви познајете некога од ових окривљених и да ли знате ако су били на Зворничком ратишту, кад су тамо били и шта су тамо радили.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Ја познајем сву тројицу окривљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле их познајете?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па са Јанковић Дарком сам одрастао значи, а Савић Горан је комшија био, он је мало касније а Ћилерцића сам упознао пре неких годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 92. јесте ли знали Савића?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Савић Горана и Јанковић Дарка да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се дружили? Јесте ли били?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Са Јанковић Дарком сам био нераздвојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Савићем?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Са Савиће мање-више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Знате ли јесу ли они били у Босни на ратишту или било где?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Били су у Босни на ратишту оно што ја знам од почетка априла 92.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Шта знате о томе? Шта су тамо радили?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: То шта су радили тамо ја не знам. Ја могу само да сведочим о ономе када су били у Србији. Оно што знам је да су отишли изненада почетком априла 92.године, и после неких можда месец дана се десила смрт једног нашег јако доброг друга, то је прво што сам их видео од тог момента кад су отишли за Босну, то је било почетком маја када је «Микац» погинуо. Тад сам их видео дан уочи сахране. Тад се сећам да су дошли у униформама и тад сам их видео испред зграде, у једном моменту сам их угледао једноставно у маси људи појавили су се значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица? На њих мислите?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Њих двојица и још један момак је био «Зокс» трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате Славковић Драгана?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Знам ко је али се не познајемо лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био и он?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Њега се искрено не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Изволите.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Сећам се сцене да је Саво ишао први, да је Дарко био поред њега и «Зокс», то је моменат ето нека слика која ми је остала у памћењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сахрани?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не, не, дан пре сахране када су довели леш Јовановића значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Знам да су били на сахрани и сећам се да смо прво јутро ишли заједно значи на гробље, после тога ишли смо на прву суботу, на 7 дана, ту смо били сви заједно јер је Јовановић био наш иначе јако добар друг, покојни. Убрзо затим они су се вратили назад за Босну. Можда и тај дан кад је било 7 дана, можда сутрадан, то

не бих могао тачно да Вам кажем. После тога, тај пут су јако кратко остали у Босни, појавили су се можда већ после 7 дана значи. Знам да је било можда 3, 4, 5 дана после Дарковог рођендана који је иначе 12. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Из тог периода се сећам да је, онда су били један дужи период ту, сећам се да је Дарко са мном два или три пута, пошто сам ја био четврта година средње школе, да је Дарко са мном заједно ишао на праксу два или три пута били смо у фабрици вагона на пракси. Сећам се још из тог периода сећам се мог рођендана који је 7. јуна. То се сећам да га нисмо славили те године јер је било, јако смо били погођени са смрћу тог нашег друга, изашли смо на пиће и сећам се онако да смо добро попили и да смо на крају тог рођендана плакали због друга кога смо изгубили. И знам да је неколико дана после мог рођендана било покојном «Микцу» 40 дана, да смо заједно изашли на гробље и можда неких 7 дана, 10 дана после тога Дарко је опет отишао за Босну али тај пут је било кратко можда 10,15 дана и то је последњи пут што је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих питао само сведока пошто се изјаснио да се дружио и да су били нераздвојни, да ли се сећа да је Дарко са ратишта доносио покретности неке из Босне, намештај, покућство или тако сличне вредне ствари?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не. Колко ја знам није.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Милан Петровић. Где Ви станујете? Односно где сте становали 92.године?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Зграда поред зграде, ја сам број 152 а Јанковић је зграда поред мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте се пуно дружили и били нераздвојни, па јел можете да опишете то мало?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Свакодневно смо се дружили значи, играли смо ту кошарку испред зграде, свуда смо ишли заједно, касније смо постали и кумови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте постали кумови?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: 94.године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кумство и данас траје?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: И дан-данас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто нисам баш најбоље разумео око ових евентуално доношења неких ствари, кад Вас је питао бранилац Ви кажете да није или да то Ви не знате.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Колико ја знам није, значи ишао сам код њега кући и вероватно бих приметио да је донео ствари мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте дошли овде за сведочење, јесте ли о овоме са неким разговарали?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да треба да поменете све те детаље које сте поменули данас?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Суд ме је питао о томе какво сазнање имам о том периоду. Не разумем питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим усредсредили сте се само на те датуме које и сви други помињу па ме занима да ли сте разговарали нешто те сте се поклопили баш око датума за сахране око тога да сте сутрадан излазили на гробље, да сте на 7 дана излазили, да сте на 40 дана излазили.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Покојни Јовановић је исто као Дарко био мој нераздвојни друг и то је један велики губитак никад непрежаљени, то је нешто што се никад не заборавља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То ми је јасно, него ме занима да ли се у том периоду још нешто догодило још неки важан датум памтите.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Било шта, то ми је крај четврте године, значи завршио сам средњу школу тих задњих месец дана смо ишли на праксу, као што сам рекао, два или три пута је Дарко ишао са мном на праксу јер је био ту, није имао никаквих обавеза, чисто смо ишли да се дружимо, ишли смо заједно у мензу, ручали смо значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дошло до тога да се ви као нераздвојни другови раздвојите, он одлази за Босну а Ви остајете.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па он је отишао потпуно изненада. Чак ни ја нисам знао у моменту кад је отишао, значи да је отишао тамо, то је био почетак априла негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да се са неким још дружио боље него што је са Вама?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не боље, него једноставно дружио се и са другим људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се понашао он у том периоду кад је долазио кући?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па тад у мају месецу оно чега се ја сећам, нормално се понашао. Ми смо, кажем Вам, ишли смо и ту на праксу заједно, излазили смо у град увече кад ја нисам имао обавеза. Можда је мало више био повучен, мало је више био кући, зато сам га ја и звао да иде са мном на праксу да не би седео кући и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел конзумирао алкохол?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па оно чега се ја сећам, то је за мој рођендан значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао шта се тамо дешава на том ратишту?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па тих прича једино чега се ја сећам то је да када су освајали ту кулу изнад Зворника сећам се детаља да никад у историји није освојена, да су они успели да је освоје. То им је био као војнички подвиг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго Вам није причао?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Ништа посебно. Знам да су они из његове приче, да су он и Горан живели у стану неком тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и Горан је ли?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами или још са неким?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Сами њих двојица. Сећам се приче да су једну ноћ ставили између кревета неку кантицу еуро-крема и да су појели за ту ноћ целу канту еуро-крема њих двојица. То су неки детаљи којих се сећам. То ми је остало упечатљиво овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад се вратио, кажете можда неких недељу дана након свог рођендана дефинитивно па је после поново отишао, после Вашег рођендана јел, шта је тад радио у том периоду до Вашег рођендана од повратка из Зворника оног првог повратка до, јел сте се дружили?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па дружили смо се. Онда је ишао са мном на праксу, поподне смо се виђали, излазили смо у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао негде ван Краљева?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ :Ја мислим да су ишли на обезбеђење неких митинга једном или два митинга, то је онако што се кроз маглу сећам и то је мислим да је био Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам то он причао или?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: То је он причао, био је мислим одсутан тад, то из његове приче знам. Ја нисам ишао на митинге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете и Сашу сте тек сад упознали?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Сашу пре годину и кусур дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се можда сећате да ли је он био на тој сахрани? Јел он знао тог човека?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Саше се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате? А овог «Зокса»?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: «Зокса» се сећам. Сећам се сцене кад су се њих тројица појавили, то ми је остала слика у памћењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је тај «Микац» погинуо?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Погинуо је у Босни у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Славковић да ли је имао неки надимак да Ви знате?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Славковић.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Славковић? Њега су звали «Торо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па видите и он каже и оптужени Савић Горан да су они били ту на сахрани 3-4 дана и сви се одмах вратили у Зворник на ратиште.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви причате о 7 дана, о парастосу, о боравку.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не 7 дана, то је прва субота, код нас се зове 7 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Каже после тога били су једно 3-4 дана и одмах су се вратили.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Да. Микцова сахрана је била 4. или 5. маја, и прва субота која је била после тога они су били на гробљу, и после тога су се вратили за Босну, да ли тај дан да ли сутрадан, то већ нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте сваки дан били с њим јел?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте га сваки дан?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Виђали смо се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и Савића виђали сваки дан?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Савића нисам баш сваки дан, али Дарка да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савића нисте. Када се он вратио да ли знате како се вратио? Зашто се вратио?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не и тај пут, сваки пут је ишао изненада, сасвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад се дефинитивно вратио, кажете отишао је поново у јуну не знате кад је ли.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Како се вратио, зашто се вратио?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Па вратили су се на коначно јер мислим да су их и тај последњи пут кад су ишли тамо, звали су их да раде обезбеђење неког објекта колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је убијен неки човек на том објекту?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао нешто Торо о томе или?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Торо не, са Тором никад нисам ни седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После нисте причали.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не. Кажем Вам «Тора» знам ко је али се не познајем с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања веће? Нема.

Члан већа – судија ДРАГАН МИРКОВИЋ: Само једно питање. Када је био у посети, то када је дошао јел дао број телефона где се налази у Зворнику да се чујете када сте тако добри пријатељи? Разговарате.

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Не. Нисмо се, тада није било мобилних телефона.

Члан већа – судија ДРАГАН МИРКОВИЋ: Нисте се чули? Не мобилних, постојали су други телефони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки фиксни телефон да ли је имао?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Нисмо се чули никад фиксним телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Имате још нешто да изјавите?

Сведок ВОЈКАН МИЛИНКОВИЋ: Ништа више.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо други сведок. Довиђења. Добар дан.
Сведок Драган Лазић, је ли тако?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ЛАЗИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јован.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: 26.09.1949.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Поллом, ниже Братунца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поллом? Општина Братунац?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Општина Братунац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где живите?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У Штитару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штитар? Код?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Код Шапца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Шапца?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Села Јовановића улица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Села Јовановића б.б. Добро. Шта сте по професији?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: 8 разреда само имам завршено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли негде запослени или сте били запослени?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Био сам запослен у Зворнику, у Циглани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: 40 година радио ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили сте значи 40 година у фабрици «Нови извор» је ли?
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И отишао у пензију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нови извор» Циглана.
Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На ком радном месту сте радили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Радио сам да Вам кажем, радио сам и физички и у задње време сам на капији био, раније 10 година био на капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад? Кад то кад кажете задњих 10, кад је то било? Кад сте се пензионисали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: 2007-2008.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пензионер од 2007.године.Добро. Да ли сте у сродству или у завади са Јанковић Дарком, Савић Гораном и Ћилерцић Сашом?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, а тај Горан Савић нисам са њим ни видео се ни познавао га, да Вам кажем отворено, искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ову другу двојицу јесте?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Овај, који је трећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја рекох три имена а Ви баш рекосте Савић Горана нисте познавали.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Горана нисам знао. Овога Ћилерцић њега уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанковић Дарко?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Њега сам видео једном-два пута само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до 5 година.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. Прочитајте тај текст заклетве наглас испред Вас.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Овај? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала.

Након што је положио заклетву, сведок наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом је Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије подигло оптужницу против ова три лица чија сам Вам имена прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. У овој оптужници су описане радње ратних злочина учињене над Муслиманима на пољопривредном добру Економија у Каракају, затим у дому културе Челопек и у фабрици Циглана или «Нови извор» у Каракају, па ћете нам Ви сада наставити оно што смо до сада већ чули да сте Ви тамо радили. Шта Вам је познато и да ли Вам је нешто познато од неких радњи учињених на штету затворених Муслимана на Економији, дому културе Челопек и на циглани у периоду мај-јуни 92.године. Изволите. Да ли је било затворених Муслимана, и ако јесте где сте Ви радили? Кад је било, ко их је довео, шта им се догађало?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем прво, ја сам прво нисам био овај на капији у том времену, периоду. Ја сам био на кругу фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У томе кад су они доведени и кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су доведени на циглану.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја, ја, а ја сам био на кругу фабрике, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ми причате шта нисте, него шта јесте.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да причам. Рекао сам био сам на кругу фабрике у портирници, тог времена кад су они доведени и кад је овај, који су били, нисам ни знао ни познавао те што су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кога довео? Они што су доведени од оних који су их довели. Ко је кога довео?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па довели, наша војска нису они довели, дошли су а на који начин ја не знам, јер нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Био на кругу фабрике, два погона имају фабрике. Круг је ограђен скроз комплет, тако да сам био на кругу у обиласку, нисам уопште био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које је то доба дана било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан? Ноћ?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневно време или ноћ?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И дању сам био на кругу и ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да су доведени?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Од 7 до 7 увече. Разумете? И увече од 7 до ујутру до 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде испричајте нам Ви све што знате. Ко је доведен, кад је доведен? Ако нисте видели, шта сте чули, кога сте видели да је доведен и шта се после дешава?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем. Прво, ниједнога нисам знао, ниједнога од ових што су доведени Муслимана, да знате. То отворено и одговорно говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И друго, те који су их довели ниједнога нисам тада знао. И то говорим отворено и одговорно и кунем се, нисам знао ниједнога од тих који су их довели, те Муслимане затворенике, и најмање сам био изложен код њих, код Муслимана мислим да сам најмање се задржавао, највише сам био на кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули? Нисте били присутни? Кад сте чули да су доведени Муслимани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Сутридан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо од сутра да причамо. Шта се ујутру дешава? Како Ви сазнајете? Шта видите?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ништа. Неки магацин је био, доведени у магацин и затворени у магацин. Ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворени у магацин?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У магацин, да. То је наш неки магацин мали, просторија једна мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Код портирнице, то је близу, 100-150 метара од портирнице. И кажем Вам отворено да ја уопште нисам са њима, уопште нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ми причате шта нисте.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли да чујемо шта знате а не шта не знате? Није нам занимљиво оно што не знате, него да видимо ако нешто знате, шта знате? Значи, Ви ујутро долазите на посао у 7, шта затичете? У магацину, немојте ја да сведочим. Хајде испричајте нам шта сте затекли ту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да су их довели и да су били, и затворили их ту. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су Муслимани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Како нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да су Муслимани? Јел им пише на челу? Како знате? Јел Вам рекао неко или сте питали? Како сте знали да су доведени Муслимани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Рекао ми је неки, али не знам га ја, није он ни жив, рекао ми је неки човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема везе што није жив. Ко? Радник Циглане или неки? Ко?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Радник Циглане, старији човек. Умро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Бранко Ракић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај радио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Исто био на служби, задње време је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао Бранко Ракић?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Доведени су неки, неки су их довели. Уопште није ми рекао ни који су, није ни он знао који су их довели и колко их је дошло и то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте војска нека. Како знате да их је војска довела? На почетку сте рекли наша војска, није као него је српска војска.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем право, за српску војску не знам, нисам ниједнога знао, тек осми дан сам кажем Вам сазнао од овога тога, а ове нисам, најмање сам. Рекао сам Вам, понављам да сам најмање изложен био на капији а највише на кругу, да уопште нисам могао да знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте осми дан упознали, кога? Осми дан, шта је било осми дан?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па тога, како се зове, Ви сте ми рекли то презиме Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Ко је био тај Пуфта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Био је војник, одакле је дошао, да Вам кажем право нисам уопште упознат нити ми је ко рекао, није ми ни он рекао, нисам га питао, ништа то једино могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте га упознали? Како је изгледао?
Опишите нам.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Млађи човек, широк, тако, млад, широк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Млађи, низак, широк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Широк?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршавији, пунији?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Пунији, пунији и два пута вам кажем видео сам га и више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да причамо о два пута када сте га видели, а не о тим другим путевима када га нисте видели.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И хоћу да кажем то, да је он нешто радио, ја када сам ту био, у мом присуству, код мене није, у мом присуству да је око њих, да их је водио, да је тукао и то, у мом присуству није, то Вам кажем одговорно, у мом присуству, зато што сам ја радио, а имао сам кућу напуштену доле и морао сам, само одрадим смену и ишао кући, јер нисам се ту задржавао, само смену одрадим и одем, нисам ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо та два пута о којима сте почели да причате, па сада опет причате шта није било. Да чујемо шта је било та два пута, како упознајете тог «Пуфту» и шта која сазнања која имате, шта се десило?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Само именом и презименом, није ми ништа рекао одакле је, како је дошао, код кога је у војсци, ништа ми није ту рекао, то једино да Вам то кажем, да ми није уопште, али ја сам га преко ових осталих знао да му је име Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који остали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ови, тих радника, од ових мојих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вам рекли?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, а ја да сам лично га питао, нисам, нити се он мени лично изјаснио, нити сам га ја ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао да је то «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Биле су и неке жене радници, неких седам жена је било радница, разумете, остале су оне да раде, ови су сви отишли, сада ето има их седам, ниједној не знам име, заборавио сам, пре деветнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да је то «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нека жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком контексту, зашто Вам је то рекла? Због чега Вам је рекла, то је «Пуфта», јесте питали, што ми то кажеш, шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем, нисам је ни питао, нешто, само је она рекла сама, нисам је ништа ни питао, она је рекла, изговорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да је овом надимак «Пуфта», а име и презиме ми није рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта она каже, ко је тај, одакле је тај, да ли је то цивил, да ли је то војник?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Војник, добровољац, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај имао униформу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву, да ли се сећате, које боје?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се, ако верујете, не сећам се, пре деветнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу као и сви други војници на ратишту или некакву другачију?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па, имао је сличну униформу, исто као и ови што су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко наоружање?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ако ми верујете, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате добро. Осим њега, да ли је ту било још неких војника у униформи да су радили на Циглани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем, било је, али никога нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да знате, реците нам, колико је било и шта су ти радили, која су им била задужења?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па, ти војници? Они су били, овај, да Вам кажем, радили као у фирми, предузећу као радници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је примио, јесте ли имали и пре војска да ради у фирми?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата да ли је било да нека војска ради у фирми?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то војска сада која ради у фирми?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Зато што су сви отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих ангажовао, да ли је Вама познато?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, не знам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био директор фабрике?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Фабрике директор је био тада овај јао, пре деветнаест година, ја сам десет директора променио до пензије, а ко је био, да Вам сада говорим, да лажем, нећу ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од када су ти радили у фирми, да ли од пре тог дана када Ви сазнајете ујутру да су дошли Муслимани или после или у то време?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: После, после, нису пре радили, ти нови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су доведени Муслимани, јесу ти војници радили или нису?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису, нису радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: После, има иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате о ком месецу причамо, када је то било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на 08. април када се заратило у Зворнику, да ли је то било одмах или касније?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није 08., него 04., којег ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 08. или 09.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам 08. дошао у фирму и јавио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај 08. април, колико после тога долази то јутро када доводе Муслимане, да ли можете да кажете оквирно, отприлике, који је то месец?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јуни, не знам, не могу, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни или јули?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јуни, јули, један од та два месеца, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ти други, кажете, Ви сте видели тог Пуфту, ти други војници, јесу ли и они носили униформе ти на Циглани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису, нисам их видео, да Вам кажем право, да Вам кажем право, нисам их видео, био сам изложен да сам најмање, само сам њега лично са њим, њега сам два пута видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и не чусмо у каквој ситуацији га видите, први пут, у каквој други пут и када је то било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: На капији је био, на капији, на портирници је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради на капији?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам после на кругу отишао, ја нисам уопште са им ни контактирао, нити ме је тражио, нити сам га тражио, није ми требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио на капији то када сте га видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Шеф неки, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме он шефује?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Мени није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је шеф, како знате да је шеф, ако Вама није, а да ли знате коме је шеф?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Шеф је овима, мени није, Муслиманима можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманима? Да ли видесте Ви те Муслимане, колико је њих било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их видели некада?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесам видео, али нисам бројао, нити сам био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике колико их је било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па преко двадесет људи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго су били ту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: 90 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били затворени или слободни?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Радили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били под кључем у том магацину када не раде?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Радили су, јесу закључани и спавали ту, али су радили у предузећу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Товарили блокове, цреп, монту, тако, товарили камионе и редовно су доручак, ручак, вечеру имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је долазио доручак, ручак, вечера?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ту је, у кругу је била кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се кувало?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Кувало се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или долазила храна однекле?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не, кувала се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та војска, јесу и они ту јели или не?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви, чувари?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ми јесмо, портири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били портир?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били у униформи или у цивилу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Био у цивилу, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је било још вас портира

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Било нас је пет, ја шести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате имена неког од возача који су возили те камионе?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког Тајина, Којић Радомир звани Тајин?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Тајин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се десило са тим Муслиманима, да ли им се нешто лоше догодило?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Што се тиче мене, ја нисам упознат, нисам могао да будем упознат, ја сам био склоњен, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам био на кругу, нисам био уопште у присуству никаквом, да сам могао нешто да видим и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нешто је било што Ви нисте видели или не знате да је било, не разумем?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да је било, ја бих рекао Вама, али сам био изложен на кругу, да нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се нешто десило?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, нисам ни од кога, није ми нико пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Вама нешто ружно десило од тих Муслимана?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: За време тога, па јесте, јесам био једном само нападнут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: То је било, они су радили по ноћи, нападнут ноћу, напали ме ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте реците, шта се десило?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ништа, неки је напао, прошло је 12 сати ноћу, ја сам био на кругу, они су били радили, а нису требали да раде, они нису требали да раде ноћу, они су дању радили, а ноћу спавају, а они су радили и ноћу и дању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је то тако одредио да раде ноћу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам ко их је одредио, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ништа, један ме је напао и побегао, ови су сви били ту, мислим ови остали, нико, он је побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме Вас је напао, како Вас је напао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Рукама, зато што сам био између ових вагона, био унутра сам, разумете ударио ме је млином неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Млином, имам овде четири копче, онај стари за кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И побегао је, онесвестио ме је, побегао, ови су остали сви били ту, нико није, само је он побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас је то напао, да ли сте видели када Вам је прилазио? Да ли се он то пришуњао или шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Био је, он је између, ја сам био између тамо њих, они су слагали, њих двадесет и неколико, колико их је било, нисам их ја бројао, него он је једини био тај који је најопаснији био међу њима

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И побегао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Откинуо ми је ремен пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имали сте пушку?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте пушку?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нормално, аутомат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нормално, не могу да ја знам, ако нам Ви не кажете.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Руски «пикавац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је ударио, да ли Вам је отео пушку?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Однео је, ударио ме, онесвестио ме је, ударио ме млином овде и четири копче сам имао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Мене су одвели у Хитну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је узео пушку?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Однео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко побегао те ноћи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нико није више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сви кажу да су четворица побегли те ноћи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Е ко је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сведоци до сада саслушани.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Четворица побегли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су те ноћи четворица побегли, сем ако нисте још неки пут ударени, јесте само једном ударени и отета вам пушка?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само те ноћи једном?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, да, само тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу сви сведоци да су четворица побегли те ноћи када сте Ви ударени?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем, ја знам за њега, да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се онесвестили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте, онесвестио ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било после?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ништа одвели ме у хитну, отишао сам у хитну и после сам био слободан, лечење кућно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Било је лето, е сада који је месец био, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте случајно сачували неки папир од лекара или нешто?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па ко ће сачувати, нисам, ишао сам у хитну и ушили ме, није ми ништа дао, никакав папир, одвели ме и сутрадан сам ја био слободан, нисам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се даље дешава сутра, нисте ни дошли на посао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, био сам кући, ослободили су ме, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је убијен неки човек ту на Циглани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, кунем се, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазила нека милиција на Циглану, полиција, онај Маринко Василић или неко из полиције зворничке?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, не сећам се, ако верујете, не сећам се, не могу рећи, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је прошло времена између тог првог и другог пута када сте видели на капији тог Пуфту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Слушајте, било је, у малом размаку је био са почетка и после можда једно месец дана и после је нестао, нисам га више виђао, разумете уопште

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Тору?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је исто радио у обезбеђењу, он каже да је био шеф обезбеђења и то кажу и ови Муслимани које смо саслушавали.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Надимак, како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић Драган, Торо, да га је запослио директор Миша Јовић, тадашњи директор и да је он ту био шеф обезбеђења.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се, али могуће је, али не сећам се, ако верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког надимка Зокс?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте ово, Савић Горан нешто?

Сведок ДУШАН ГРКОВИЋ: А који је надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саво.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Савић Горан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саво.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Саша?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви од све те војске запамтите само тог Пуфту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја не могу да нешто кажем да сада испричам и да причам оно што није, нећу да лажем а ово ја што кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала нека књига неки као дневник догађаја, књига дежурна да се ту уписује шта се дешава? То су нам говорили сведоци, да је ту нешто уписивано?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ко је писао, могуће, али ја нисам писао и нисам био присутан, али да ли је ко писао, то Вам не могу рећи. Јер.и овај један што је био колега и он је умро, погинуо, убио га рођак неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Бранко Лазаревић, портир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Ракић, то је неки други?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Он је старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ракић?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бранко Лазаревић, он је погинуо?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Он је погинуо, убио га рођак, има две године већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Драго Аћимовић, неки референт продаје?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Драган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте, јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте на отпреми робе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И има ли га сада?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нема, напустио, отишао је, побегао пре него што се, није што се заратило, него, јесте, за време рата није био, сигурно овде, а јесте био на отпреми робе, мислим, ту је струку радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови Муслимани излазили ван круга са неким камионом?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта знате о томе.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ишли, шта су ишли?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ишли су у град, али када су се враћали, ја уопште нисам био ту, нисам био присутан, ишли су у град и у које доба су се враћали, нисам их видео, мислим, нисам присутан ту био када су долазили, а јесу излазили и узимали су себи мислим за јело и за опрему, облачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су узимали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па из кућа у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Из својих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате то, то што сада причате како Вам је познато, како то знате ово што нам сада причате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Него ови остали колеге су причали, ја нисам присутан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нешто сте присутни, кажете, видео сам, а ако сте нешто чули, кажете, чуо сам.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Чуо сам од присутних, да, да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ишли по кућама чијим?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Скупили само за себе, за своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куће где су људи живели или напуштене куће или како?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Напуштене куће, напуштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то биле напуштене куће по Зворнику?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па какве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то напуштао куће?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Када се заратило, побегли су, сви су побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то биле муслиманске или српске куће?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Муслиманске куће, већином муслиманске куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од колега чули, да ли су још нешто узимали, можда неки грађевински материјал, намештај, белу технику нешто?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, не знам, то нисам видео, ни у кругу да су увозили, то нисам видео. Кажем Вам, нисам видео, а сада белу технику и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу нам ови сведоци, тај Славковић Драган који каже да је био шеф обезбеђења и још многи ови оштећени Муслимани, који су ишли по граду и сведочили да су скупљали из кућа намештај, белу технику и тако даље, кажу да је то све доношено у круг и да је ту у магацину стављано. Овај сведок Славковић каже да је то ту боравило, да су се прали фрижидери и да су те жене прале неке фрижидере, да су се доносили телевизори. Јесте Ви то видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, нисам ако верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се доноси неки намештај?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесам, јесам чуо али да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да су доносили овај, а жене да су прале, то нисам ни чуо нити видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да се доносио неки грађевински материјал испред тих кућа, неке опеке, цигле?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то доносило, где се то стављало?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па нешто је било и у кругу, а нешто је и ван круга товарено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је то ишло, да ли је то ишло негде даље или?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ако верујете, не знам, уопште нисам упознат, нити сам видео, нисам ни видео где је камион ишао, нити коме је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки камиони ишли у Србију тамо са лозничким таблицама?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесу возили блокове и монту и робу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су возили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Возили преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се сакривао у средини неки намештај, роба?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телевизори, бела техника?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе смо многа сведочења чули овде у суду и раније и сада.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Могуће, али ја нисам присутан био, нити сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви окривљени, не морате да нам стално то потенцирате, ја Вас питам, да ли сте чули ако нисте видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Добро, чуо јесам, али ја сам мислио да Ви тражите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па да су им доносили шпорете и фрижидере и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, шта бива са тим стварима?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Где су возили, нисмо могли видети ниједан портир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какви су то камиони били, јесу то камиони из круга, да ли је Циглана инала своје камионе?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У кругу нема, један је био камион и отишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су онда они ишли по те ствари, да ли је Циглана имала свој неки камион?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Имала је један само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен са тим камионом у то време?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Умро је, Стево Ракић неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ракић?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао надимак?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није, старији човек, није имао надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што старији људи немају надимак, шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Гордијан да су га звали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Гордијан, али није био у кругу, јесте знам га ја, али није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није био?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Гордијан возио, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био возач?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Он јесте возач, али није био у кругу, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је онда возио, ако није био у кругу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Возио је горе, он је био горе према Братунцу, он је камен возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камен?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Камен, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате ако Ви не идете из круга да он није возио, како Вам је то познато?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам га видео, могао сам га приметити макар једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви га нисте видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па то, нисам га видео, то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако га Ви нисте видели, не значи да није, можда га је неко видео, значи Ви га нисте видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, ја га нисам видео, нисам имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада видели да дође неки камион да има таблице лозничке, да нема оно ЗВ него ЛО, ту у кругу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам какав камион, има онај кратки камион има онај дугачки камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, Вас питамо, каквих је било, да ли је било мањих, већих, да ли је било оних шлепера, да ли је било неких шлепера ту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Возио је преко моста блокове и монту и цреп тај шлепер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је превозио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко моста којег, каракајског?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, новог моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Србију?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Малом Зворнику?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, да, мост, горе и не иду камиони, нису могли на старом мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шлепер је тамо возио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је возио тај шлепер?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам га ја, не сећам се имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена возача се не сећате. Да ли је био неки Љубиша, превозник из Лознице?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Љубиша? А шта је возио, не знам да ли је возио камион, не, не сећам га се ја, не сећам се, ако верујете, не сећам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Стева Радић?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Стева Радић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки такав, да ли сте га познавали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није он био у Циглани нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Нишког?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: За Нишког јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некада ту на Циглани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Само једанпут у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде једанпут реците, када је то било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: То је дошао и то оно када сам ја добио батине, када сам ја ударен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је дошао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па дошао да види тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, одмах после тога или?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: После тога одмах, после 12 дошао у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте отишли код лекара?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, да, када сам ударен и када су хтели да ме возе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он да дође одмах, ко је њега обавестио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, ако верујете не знам, а кажем, најмање је био у кругу фабрике, јер ја сам био у кругу, али видео га, да је најмање био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то смо чули. Кажу сведоци да је тај Нишки једном реаговао када су неки људи дошли да малтретирају те Муслимане.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте реаговао, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам то испричајте.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па ништа, вратио се, ја сам био на крају фабрике, тамо на кругу, он се вратио и спречио, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је видео он?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да неки су дошли да ове туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то дошли неки споља?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Верујте, не знам ниједнога, који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам који су него да ли су дошли споља или су били унутра ти неки који су их тукли? Јесу ти неки споља дошли, јесу војници, јесу цивили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Неки изнутра што су били, који су били, ја не знам а споља нису, а он се вратио и са надвожњака их спречио, дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је малтретирао, ти што су били унутра?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Унутра ти, нека двојица, колико их је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су их малтретирани, јесте чули после?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па хтели да их туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули да се причало да је неком од тих затвореника искружена тетоважа коју је имао, ножем?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесам чуо, али нисам присуствовао, чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте шта сте чули, од кога чујете и шта чујете?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Чујем од колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Онај што је умро, Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули од њега?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да је имао неки, нацртано нешто на руци и писало је, «ова дама убија сама» написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се са тим натписом десило?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Сада ко му је то искружио, то не знам, нисам упознат, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте чули а нисте чули да је убијен човек на Циглани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да су сви чули, а да Ви једини као портир нисте?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам био слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе што сте слободни, дођете сутра ваљда?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није ми нико пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам никада није пренео?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам због тога што сведоци кажу да је тај портир кога је ударио један од ових што је побегао, био присутан и када је било убиство, када је био на капији, тог портира су ноћу ударили у главу, то каже један сведок.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам онесвешћен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре него што сте онесвешћени, каже сведок.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није ми нико пренео, ако ми верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тај шеф обезбеђења.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нико ми никада није пренео то и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пренео, он каже да је исти портир који је био на капији када се убиство десило, ударен после у главу, да се ради о истом човеку, да ли схватате шта Вас питам, то каже сведок.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам ја на капији био, ја сам био у некој када сам добио млин, на кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је исти портир, не знам како да Вам објасним, каже, исти портир који је био ту у кругу, овај један каже на капији, а овај један каже у кругу, значи исти портир који је био ту када је било убиство је после ударен у главу и после су том портиру отели пушку иобегли.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Један је само побегао, а другог нисам ни видео, био сам онесвешћен, нисам ни могао видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам могао ни да видим нити да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас то и питам, зато Вам то предочавам.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Само је један дошао од ових радника, јер било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сведоци сви кажу да је након тог убиства те ноћи портир ударен у главу, то сте очигледно Ви, значи да је убиство било предвече, а да сте Ви, шта се дешавало тог претходног дана?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Верујете да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, и да је тог претходног дана искружена та тетоважа, то кажу сведоци, да ли се Ви сећате тако нечег?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја како да кажем када нисам уопште упознат и не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете сада чули сте да је искружена тетоважа. Када сте то чули у односу на то када сте Ви ударени у главу

и отишли кући колико је то било времена? Да ли је то било близу, да ли је то био исти дан, други дан или како?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: То је прошло времена, не знам ја колико је прошло, али да кажем Вам то да нисам уопште упознат са убиством, ја знам само да сам ја добио и да сам отишао доктору и био на поштеди, а ко је, да ли је убијен ко, уопште ми нико није ни пренео, нити сам обавештен, нити знам, кунем се, немам шта да се преавдам и да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само дужни да говорите истину и нема шта да се правдате.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Зато и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би се правдали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Зато сам и дошао да кажем да је неко убијен ту вечер кад сам ја добио када нисам уопште упознат и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Осим Нишког, да ли је још неко, осим тог Нишког, да ли је још неко дошао, ко је био тај Нишки, да ли је он био неки војник, цивил, шта је он?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ако верујете да не знам шта је био и у којој војсци и шта је, ако верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли војник?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Војник јесте био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај изгледао, како је био обучен?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па у војном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате овог Милорада Мише Јовића директора, у то време он је био директор?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: То је тај Миша из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите тај Миша Јовић каже да је портир.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Милорад Димитријевић, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Милорад Јовић. Он каже да је портир у свесци записао да се десило убиство, да је он то сазнао сутрадан и да је портир записао тај догађај и да је био увиђај, да је била нека полиција и да се све то дешава пре него што сте Ви очигледно ударени у главу. Да ли се Ви нечега од тога сећате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам отишао онесвешћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога? Да ли Ви пратите шта ја причам?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није нико ништа обавестио да се десило то и да ћу нападнут бити нико није никога обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да ће Вас обавестити?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није, кунем се није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам исказ сведока Мише Јовића – директора који каже да је портир записао у књигу тих догађаја и да је био неки увиђај пре тога. Да ли се Ви сећате да је долазила нека полиција? То каже и овај шеф обезбеђења да је била нека полиција.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, ја сам био у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се прала нека крв у кругу испред тих магацина?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, ако верујете не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека чесма ту испред тих просторија где су ти људи спавали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нормално да јесте била испред капије, јесте била чесма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви некад неку крв ту испред те чесме?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико су просторија били ти радници смештени?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па једна просторија, магацин један овако скромнији и једна мала преграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између две просторије преграда?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па да овако у једном склопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била ту још нека просторија као неко складиште за неку храну?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У наставку је ресторан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки магацин за неку храну, за кромпир, за лук?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па то је тај, ту су они били, то је тај магацин, то је тај магацин од ресторана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седели заједно с поврћем у истој соби?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седели ту где је поврће или је то била посебна соба?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па испражњено, то је било испражњено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остала нека просторија у којој је било нешто смештено неко поврће?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није, није ништа, све је склоњено, ресторан ту су они јели, доручковали, ручали и вечерали, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А директор је ли долазио он ту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Директор је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кажете од 7 до 7, је ли тако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте се те ноћи задесили у поноћ да будете ту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Кад се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па био сам од 7 увече до 7 ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од 7 дању до 7 ноћу по сменама сте радили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где стојите Ви кад радите као портир?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где стојите кад радите као портир, где сте стајали, где Вам је било радно место? Да ли шетате око круга, око ограде, или стојите?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нема ограде, одграђен је круг начисто, али он је могао да се спусти, круг је одграђен начисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одграђен?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Одграђен, није уопште заграђен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није била ограда, је ли?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није била, одграђено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сад Ви стојите кад дођете у 7 сати ујутро или увече, где Ви примите дужност?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Слушајте, ја идем доле, има још један погон доле ниже овога круга, бетонски елементи цеви и блокови бетонски и те ствари, ја ту ходам околу кроз фабрике, шетам, нема седења никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли стојите на оној капији где се улази у круг где је магацин, да ли има ту неко да стоји?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ту неког да стоји?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па имају они главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су? Значи још неки, колико портира у смени?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Два и некад буде један трећи, али то иде један на ћошак фабрике, али то кад раде ови ноћу, разумете, тројица буду кад раде ноћу Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда буде и три?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, те ноћи кад сте Ви ударени претпостављам да сте Ви радили од 7 поподне, увече?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У 12, прошло 12, онда сам добио ударац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се сећате те ноћи од 7 па до поноћи шта је било, је ли било нешто неуобичајено?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ништа, нико није пренео ништа, не сећам се ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти где су били затвореници, ти Муслимани, је ли су имали неке прозоре, да ли су могли да виде?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормалне прозоре или неке специфичне?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Шипке су биле и нормално је било стакло једно, шипке, разумете као што је у магацину било остало од магацина шипке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шипке вертикалне или хоризонталне?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Од магацина да се не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вертикалне или хоризонталне?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Овако и овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега су те шипке?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није то ради њих, од арматуре цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Од арматуре ове дебеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису дрвене?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није. То је било магацин и док је била роба, док нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Док није роба била, ради тога су они то држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тад у то време био главни за војску у Зворнику у том периоду?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Које године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па те године о којој причамо цео дан, 1992. тад у том периоду кад сте Ви били у «Циглани», кад су били затворени Муслимани. Ко је био главни за војску у граду? Ко је био војни командант?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Винко Пандуревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винко Пандуревић?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ако знате он је био командант војске, после је био и тај је у затвору Драган Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки Марко Павловић?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Је ли долазила некада полиција ту на «Циглану» за време док сте Ви ту радили, док нисте то ударени па сте?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У мом присуству није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем присуству није? Добро. Сад ћу Вам ја нешто овде показати из предмета. Да ли можете да дођете овде? Имамо фото-документацију тог круга, да ли можете овде да препознате где сте Ви били, где сте стајали, да видите да ли су негде на овим фотографијама евентуално ти радници били смештени? Ево овде. Не чује се ништа. Значи, не питам Вас где сте најмање били него да видите да ли су Вам познати објекти на сликама?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ово је портирница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок показује на фотографију број 1 и 2 и наводи да је то портирница фабрике «Циглана».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад стајали на тој портирници?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој капији нисте никада?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесам стајао, али нисам био стално, био сам 5 минута и на круг, нисам био на то, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ово 3, 4, 5, 6, је ли то круг сад кад се уђе или како?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте ово је ресторан, ово је управа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок на фотографији 5 где се налазе 4 прозора поред цигала са леве стране наводи да је у питању ресторан.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте ово је ресторан, овде је магацин иза овог круга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза ових цигала?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А магацин се налази иза цигала на фотографији број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ово што се види на 7, јесу ли то та врата? Ово је сад из другог угла, овде се виде просторије иза цигала? Шта? Ово је увећано. А шта је ово, која су врата, зашта је ово, ево то је сад унутра? Је ли сте Ви улазили ту где су били ти Муслимани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте улазили? Зашта су та врата, од чега су ова врата двокрилна дрвена? Ево погледајте све фотографије. Ово су сад унутрашњости тих просторија, ево овде ближе где су цигле па иза?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, добро знам. Ово су врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Од улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Имају врата где су они и врата имају од ресторана где је роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају да, али која су врата ова дрвена?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Овде иза овог прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се улази кроз ова дрвена врата?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ту се улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ту иза. Ви кажете магацин је иза цигала, је ли то? Ово је већ унутрашњост, Ви кажете улазили нисте, је ли тако? Ево има и овде иза цигала неке арматуре.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Слушајте, ово је ресторан, овај сто, а овамо је, овамо имају врата кад уђете у ресторан имају врата једна и иде се тамо у магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли на сликама нека врата где су боравили ови људи, хајде да тако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ево овде ова врата, а имају овамо једна врата само једна магацин тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има ли их на сликама та друга врата?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не видим, ја не могу да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево овде има нека врата, ево овде.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ово је тоалет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тоалет? Добро. То је тоалет, значи та уска врата то је ово, је ли?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где су улазили ти Муслимани, где су они спавали? На која врата су они улазили, на ова?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: На ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дрвена?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да. А ова су била затворена ова уска што су била, то је затворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок показује на фотографије број 7 и 8 дрвена врата просторије у којој су били смештени Муслимани као и објашњава да су друга врата била затворена, а да су врата у левом углу иза цигала на фотографији број 7 врата од тоалета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте рекли, је ли?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да, да. Ово је дирекција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На фотографији број 3 иза црвеног камиона с леве стране показује да се налази дирекција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био неко да је улазио у те просторије? Па ево то је исто ево иза цигала само ближе то што кажете. Од Ваших колега је ли неко улазио унутра да види где су ти људи, како су?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сада да станете да би се боље чули или седите.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па улазили су, један је само улазио, али није он, он није овде, он је напустио и није ту више, неки Милибор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Он је улазио код њих тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим послом је улазио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Никаквим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквим?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Онако. Није уопште имао никакве сврхе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Миша Јовић, Ваш директор, да је он као директор «Циглане» ангажовао те војнике да раде на обезбеђењу, да је ту тај Торо Славковић био неки шеф, да су ту радили Зокс, Пуфта, неки Сава, неко краће, неко дуже, неко краће време, да су они ишли са тим Муслиманима, да су их возили напоље, каже возачи су били неки Стево и Таин, ррадници «Циглане» и каже они су их одвозили по граду да скупљају неки грађевински материјал итд.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Све је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Тако. Добро Мишо јесте и он је отишао, после је напустио фирму, тај Мишо Димитријевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Он је био задњи, није задњи, али био је осми, девети директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И управо тај директор Миша Јовић је сведочио да је он чуо кад је обавештен за убиство да је онда ујутру направљен списак имена свих радника вас, значи вас радника «Циглане» и да их је дао затвореницима и тражио је од њих да потпишу да их ви.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да их чувамо, да им ми контролишемо мислите то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, па то ми Ви реците, да ли Вам сад нешто освежава памћење?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте рекао, јесте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он то рекао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па да преузмемо ми дужност Муслиманима да их водимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога да преузмете?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па од ових што је довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па Торе, Пуфте и што су их пустили портирима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим поводом је он то урадио, зашто је?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, верујте не знам који је разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се сад то мења та пракса, што сад ви да преузмете?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И то не могу Вам рећи, бунили смо се нисмо хтели, а он је наредио и ја сам зато и добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже да је списак тражио да они потпишу да их Ви нисте малтретирали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја нисам, ни од ових мојих колега, да кажем искрено ја их нисам малтретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не кажем да сте их Ви малтретирали, него овај Миша Јовић – директор каже да је тражио да Муслимани потпишу да их нико од радника «Циглане» није малтретирао? Да ли Вам је то познато?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тражио да се они потписују?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, рекао бих, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: То бих рекао одмах. Није ми познато. А да је рекао да ми чувамо ноћу да раде а дању да спавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то окренуло?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па окренули су тамо кад сам ја оно добио онај млин у јуну, мај, јуни тако, који месец не сећам се баш тада. А до тада су радили само дању, а увече су спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко их је ноћу закључавао, ко је имао кључ од тих просторија?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисмо ми имали, нисмо имали, ако верујете ми нисмо портири имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Портири нису имали кључ од ту где ови станују?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било једино бекство, Ви кажете тај један што је побегао кад је Вас ударио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Видите, мене је тај је побегао и била је узбуна и тај је побегао, ја сам онесвешћен а ови су сви стајали ту радници ти Муслимани, није нико онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај је Вас?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Овај је отишао, побегао зато што је отворено, а овај колега горе на ћошку није га ни видео фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог што је побегао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су их ухватили после?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, верујте приче су неке биле, али нисам уопште да ли су их похватили, углавном било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте Ви ударени, да ли су се још појављивали ти Пуфта, Торо и ти војници?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису, видите мене нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд то? Шта се десило па се они више не појављују?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Верујте ако не знам због чега су, ако верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Миша Јовић да је после тог убиства отерао Пуфту и ове друге?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: И то, уопште он са нама није контактирао ако верујете, није уопште тај Мишо Јовић директор није уопште контактирао то с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али није логично да он зна а не ради ту, он је директор, значи није дежуран ноћу, да ради увече, а Ви који сте портир да нисте чули, то је нелогично?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем нелогично је да неко ко је директор, значи не седи ту поподне увече у фабрици чује да је било убиство неко, а Ви као портир стражар не чујете? Ако Ви нисте били присутни онда је био колега који је био пре Вас, јер не схватате да је то логичније?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није он хтео ни да пренесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да није хтео?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па није, да је колега он би ми пренео и да је нешто се десило, спремао се да се деси он није ми пренео. Ето видите какве смо добре колеге били да будем опрезан није ни рекао да будем опрезан овај хоће да бежи него је једва чекао да и да се после смеје, али што каже није битно казнио га бог, отишао је убио га је рођак зато што је био безобразан, ето тај исти што ми није пренео да су спремали да ће да беже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он могао да зна да се они спремају?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ако верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Зато га је бог казнио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете Ви нисте ни у какву књигу ништа писали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли постојала књига па Ви нисте ништа писали или знате нешто о томе? Да ли је била нека књига у којој се нешто уписује, неки догађај да се описује као књига?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем, књига је постојала, али ја што се тиче мене ја нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је стајала та књига?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: У ладици у портирници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У портирници?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је, шта Ви нисте смели у њу да пишете?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Немам појма, ако верујете не знам ко је писао и да ли су писали, уопште нисам ни видео ту књигу, нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, чули сте да је та тетоважа искружена, а нисте чули ко је то урадио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам. Богами, кунем богом нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је радила на тој портирници или у тој комерцијали, књиговодству нека жена од неког од тих војника који су ту чували те затворене, да ли Вам је то познато да је нека била жена од тих добровољаца, војника?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Жена, супруга није, јесте била из Зворника, али није од тију добровољаца није ниједна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже Нишки његова жена је ту радила краће и тај Славковић и његова жена је радила, њих две су радиле?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није, кунем се ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Данијела?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, не сећам се, није, рекао бих одмах да су биле и једна и друга рекао бих, али ниједна није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви сазнали одакле је тај Пуфта, је ли он неки ту Ваш?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Мени није бар пренео нико, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког је краја, из ког је града?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате ову тројицу људи да ли Вам је неко познат?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Коју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Вас та двојица и овај лево што седи.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не познајем ниједнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете? Е, па видите то је тај Пуфта који је био на «Циглани», он сам каже да је био на «Циглани». Шта Ви кажете на то, да ли Вам личи или не?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: По мом сећању не. Не познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се то неће чути кад Ви тако главу окренете.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, не, њега питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама реците је ли Вам нешто сад тај лик значи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ништа ми не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вам поставио неколико питања и молио да колико се сећате одговорите. Рекли сте да сте Ви портир који је највише био на кругу и да је у смени било два, а када Муслимани раде ноћу онда је било три. Рекли сте и да сте Ви носили пушку аутоматску, па ме занима и ова друга двојица портира да ли су носили какво оружје?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесу имали, није овако, ово је било нека руска, руски неки пикавац, никако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су ова друга двојица имали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Имали аутоматске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Аутоматске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Аутоматске пушке?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама неко рекао шта да радите у ситуацији да ти Муслимани почну да беже?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није мени нико, мени није нико рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта бисте Ви урадили да видите да они беже?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Позвао бих једино ове остале а да ја пуцам то не бих, отворено говорим, јер нисам био сам, не могу бити сам на толико, нас тројица смо били, а било је још ових што су слободни, а ја не бих пуцао. Шта бих добио, разумете. Да ми неко рекне ако хоће да беже да пуцам, шта бих урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега носите пушку?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ради себе, ради своје безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па добро како да Вам објасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако носите пушку само ради себе, ради своје безбедности онда нема потребе да шетате кругом него можете да седите на једном месту и онда ако Вас неко нападне ви употребите пушку?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, онда је било ратно дејство, круг је био отворен скроз и могао је доћи кад ко хоће и са стране онда се бежало. Разумете. И зато сам морао бити ја зато што није круг ограђен, није уопште ограде имао, уопште заграђено било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда закључујем да сте пушку носили не само ради себе него и из још неких разлога?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па ако би ме напао, али и ти који би били и он не би био без пушке, разумете, једино ко би кога пре убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам избегавао да што мање прођем и да што лакше да не будем окривљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови војници који су били ту у фабрици јесу ли они били наоружани? Кажете виђали сте Тора, виђали овог Славковић Драгана, виђали сте Пуфту, виђали сте Нишког, јесу ли они били наоружани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па да Вам кажем више су били без пушке, то отворено говорим, мислим Нишког нисам ни видео, једном сам га само видео у току целог времена Нишког, а ову двојицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју двојицу, кад сте Тору видели тог што Вам ја предочавам?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, само сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули? Па како онда?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: А Нишки је само једном дошао и то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте Пуфту сте видели два пута и за оружје сте рекли да се не сећате да је имао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Њега јесам два пута видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За оружје пита тужилац је ли имао тај Пуфта у та два пута кад сте га видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није с пушком био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није с пушком био?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није, није с пушком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте више пута су били без оружја, јесте ли их некад видели са оружјем?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице молим Вас, сведок се није изјаснио да су више пута били него је рекао да су више били без пушке него са пушкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то више били.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али више пута је сасвим други смисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро колега. Шта значи кад кажете више су били без пушке него с пушком?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Зато што су били, мислим слободни, отворени, не знам ја, они најбоље знају, али ја знам по себи да сам ја био, а што су они били не знам ја, не могу ја објаснити да нису имали пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте више су били без пушке него са и из тога произилази закључак да сте их видели више пута, једини логичан закључак кад кажете више су били без, значи било је бар два, три пута, је ли тако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Говорим Нишког сам видео једном, ушао је у круг кад су ови били и није уопште, он је дошао, није он ишао пушку носио и ушао у круг, пушку и није носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: А ја не знам што они нису пушке носили, они најбоље знају. Ја кад сам их видео, то Нишки кад је ушао и њега пушке није било у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: А ја сад не могу казати јесте видео сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ножеви?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ножеви јесу ли били?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, то нисам видео, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По Вашем казивању када су Вас напали онда је један побегао тај што Вас је ударио. Од куда Ви то знате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Слушајте, ја знам тога који ме је ударио и који ме онесвестио, могли су сви побећи ја нисам знао ниједнога ни видео, магла пред очима је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи ја знам тога? Шта значи то?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја знам тај који ме напао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете ли Ви њега по имену?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не, никад имена никад нисам знао није ме интересовало а овако и сад кад би био овде, не би га могао познати нити би га знао. Ето да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене занима јесте ли Ви видели пре него што сте се онесвестили да је он тај који Вас је ударио побегао или како сте то сазнали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па увек прилазио мени, прилазио тај исти, бркове имао, жута коса, не знам ја како. Он је прилазио лично мени, он прилазио. Једини, они остали су сви стајали мени скинуо ременик, откинуо онај пикавац, танак, није никакав, труо и отишао. А пре тога у рукама носио онај стари, онај млин и ударио ме двапут онесвестио ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Куда Вас је ударио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Куда Вас је ударио?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ево овде, четири копче оне одмах добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Сведок показује да је добио ударац по потиљку и да му је та рана ушивена.**

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: А могли су сви што се тиче после је прелетио колега кад је он већ отишао, један из фабрике тамо што је

радио, долетио али он је већ отишао, ја сам тетрао се, шетао ко пијан. Добио по глави, ударио ме у главу двапут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово кад сте видели Нишког па кажете да су неки унутра који су били тукли те Муслимане. На кога мислите ти унутра?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Слушајте у мом присуству ја док сам био, нисам ниједнога видео нити је тукао у мом присуству, кунем се. А за друге не знам. Дал сам ја био пред капијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово што сте говорили за Нишког да сте видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Он је дошао, долетио одозго кад су ови хтели да их туку, он је долетио, био на надвожњаку готово и спречио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И који су то хтели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам. Верујте не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете унутра јесу ли то радници фабрике или је то војска која је била ту, о којима говорите, или је био неко трећи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нека војска, па нису радници, па није било радника толико, који радника? Није било радника, било је 5-6 жена само и три бравара или електричари, ко је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и они су радници ако се разумемо добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па бравари, електричари, јесу ли они радници?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Него неки војници али не знам их ја, не знам ниједног. Разумете, ниједнога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти што су хтели да туку јесу ли били у униформи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се ако верујете, не сећам се уопште. Рекао би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да се вратимо на ову просторију и објект где су били ти Муслимани затворени, кажете да је то магацинска просторија.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она закључавана?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте, јесте. Јесу били закључавани, јесте. То се видело од портирнице магацин, кад седиш у портирници од прозора видео сам магацин разумеш, није далеко било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли је на том објекту, тој просторији где су они били затворени има прозор?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то колега.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Е питали, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте о томе да је негде писало ова дама убија сама. Па Вас питам а говорили сте опет о тетоважи некој, да ли је то писало на руци или на нечему другом?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Кад је он то написао ја не знам, нисам га питао нити знам углавном је писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да је то и коме је то писало на руци? Јесте ли Ви то видели?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам ја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ту тетоважу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, само сам чуо из поузданих извора, а нисам га ја видео лично. Ја нисам видео на руци али из поузданих извора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да је била нека пушка тако на којој је писало тако неки натпис?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам, не знам. Објаснити не знам

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте «чуо сам из поузданих извора», који је то поуздани извор?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па не, хоћу да кажем право, мислим, да не лажем и то, то је код нас тај израз знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Испред те просторије где су затворени Муслимани је ли ту било неке страже?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Које страже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам које, него питам да ли је неко ту држао стражу? Ви кад идете у обилазак круга, да ли пролазите поред те просторије?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не пролазим. Они су овамо скроз према асвалту, према портирници, а круг је доле иза, скроз иза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А имате ли обавезу да обиђете овај те просторије где је.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да Вам кажем није онда у оном времену нисмо имали обавезу и није нам нико ни доводио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте после бекства Ви добили друго задужење, односно преузели сте од те војске и чување тих Муслимана

који су на раду у Циглани. Па бих Вас питао после тога они су наводно отишли, је ли после њих дошао неко други од војске, полиције?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нико. Они су били 90 дана, отишли часно и поштено у аутобусе потрпани и отишли су. Нико није долазио више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је потрпао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је потрпао?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Аутобуси «Дрина-транс» аутобуса, 3 аутобуса било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли исто то лето, је ли?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тог лета било то?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Три месеца, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И ко их је то дошао по њих да их трпа у те аутобусе?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Покупили су их, 90 дана су били углавном ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Ко их је покупио у аутобусе?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам видео, само сам чуо, нисам видео ко их је покупио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су их одвезли знате?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам. То уопште не знам, не могу рећи, нисам упознат. Не знам. Отишли су, углавном су отишли сви исправни и читави а где су их одвезли то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли рекли Ви три аутобуса?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па 90 њих је било, два-три аутобуса «Дрине-транс», знам да су сви сели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте било је на Циглани само двадесетак људи, шта ће 20 људи у три аутобуса? Јесу ли ту били још неки?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није, није, нико није био само су ти били. Нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како у три аутобуса 20 људи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам ја, ушли су у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било већ неких у аутобусу?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су стигли до Циглане, да ли је било из неких других објеката?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Други, могуће, нисам улазио у аутобус да Вам кажем да сам видео, нисам улазио у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да је било три аутобуса?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ваљда су они послали три аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли видели аутобусе?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па у кругу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било у аутобусу већ Муслимана кад су узели ове из циглане?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам ако верујете, окренуо се одмах чим сам аутобусе видео, ја сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па зато да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Избегавао да не будем присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Што сте избегавали?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па да што мање будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, а због чега да будете што мање? Шта је то?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ето због овога што сте ме звали од осталих свију што сте ме звали да будем сведок, од свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви тада пре 20 година знали да ћете бити сведок? Зашто? Зашто да будете сведок?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја знао пре 20 година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам тад што сте окренули главу, нисте тад знали да ћемо Вас данас звати као сведока. Што сте окренули главу? Шта је то сад било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам окренуо али реко нисам, не могу знати ја, 19 година шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште то није било моје питање. Моје питање је било зашто кажете да што мање видим и знам. Зашто? Је ли то било нешто незаконито или шта?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ја сам оштећен био свакако, ја нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говорим о Вама, него о тим људима што су били затворени ту. Шта су они били? Неки принудни радници, добровољни, затвореници? Шта су они били ту?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Они су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закључани били ноћу а радили дању је ли? Јесу ли могли да оду са те циглане сами?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Сами?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Како су могли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам ја Вас.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Отишли су у оно време кад су они рекли, а не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па 90 дана кад су били, отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам јесу ли могли да напусте циглану ти људи?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Како су могли да напусте кад су били и ови? Могли су и да побегну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нису могли да напусте сами него само да побегну.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Па могли су да побегну колики је круг био отворен и није заграђен, могли су да побегну али како ће кад су затворени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били слободни да изађу одатле то је питање.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Где? Напоље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оду, кући.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Не чујем. Неће се чути, слабо.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису, нису. Како су могли бит слободни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи имали плату за то што раде, ти Муслимани?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нису плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису плаћени.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам ни ја имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ни ја нисам добијао плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били закључани тамо, затворени?
Или сте могли да идете кући?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ко ја? Ишао сам ја редовно кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте ишли кући? Добро. Да ли сте чули да
је неком тамо усна ножем разрезана овако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? А где се налази круг фабрике
Глиница у односу на Циглану?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Ту испод доле Циглане, али ја немам с њима,
испод Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико далеко? То је питање.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 200 метара? Добро. Да ли су ти, још једно
питање, да ли су ти људи, ти војници што су ту чували имали некада
неки путнички ауто да су њиме долазили?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам, не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте видели да у круг долази неки ауто?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите колега. Изволите. Питања?
Оптужени? Немају питања. Веће? Добро.

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Шапца јел тако?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Да. Штитар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Штитара. Јесте ли дошли аутобусом или
како?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Нисам дошао, довезао ме је човек колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима Вас довезао? Да ли тражите трошкове?

Сведок ДРАГАН ЛАЗИЋ: Хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тражи трошкове за долазак из села
Штитар код Шапца и повратак.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове према поднетом рачуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да идете.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ми смо нашли уместо овог колега 30. новембра један термин за 02. децембар, то је петак па ћемо онда померити па сви запишите, ова три сведока обавестићемо их за 02. децембар. Да ли, нисам на крају схватила, предлагате овог Војина Вучковића или не за сведока?

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сада једна промена везана за ова три сведока. Ја одустајем од овог једног сведока Дивне Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А уместо ње ћу највероватније а то ћу Вас прекосутра у четвртак писмено обавестити предложити другог сведока, то је директора Јаблановића везано на околности које је мајка навела и тако даље, али ћу Вас све децидно у четвртак обавестити везано и за Војина и за директора и за све живо. Значи, рећи ћу Вам тачно све кога имам у четвртак, или немам, да не би мислили да ја пролонгирам да Ви не би у овом предмету, значи, не ради се о томе него ради се о скупљању доказа, начин на који сам ја способан и начина којих имам у корист одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. децембар у 09,30 значи ова два и евентуално још тог сведока кога Ви предложите.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ето дозволите ми до петка најкасније, ето то је дан разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо оставити за 07. и 08. децембар завршне речи па се припремите. Одлагања више неће бити. Колега да ли сте размотрили овај, питање евентуалног одустанка од предлога за сведочење Јовановић Зорана, Стевана Ивановића, Васиљевић Љубице, Буљубашић Јасне, Лазаревић Сретена и Станковић Милана и овог Којић Радомира, ево 7 њих има. Нешто смо о томе и раније причали с

обзиром да се ради о сведоцима који немају никаква сазнања везана за радње непосредних извршилаца према оптужници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ја одустајем од предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ових 7 јел?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, Јовановић Зоран, Стевановић Иван, Васиљевић Љубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стеван Ивановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Буљубашић Јасна, Лазаревић Сретен, Станковић Милан и Којић Радомир. За Јовић Цвјетка и Јовић Милорада предлажем да се Јовић Цвјетко је сигурно недоступан, а Јовић Милорад у односу на здравствено стање вероватно је и он недоступан, па предлажем да се ти њихови ранији искази прочитају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Других предлога немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у допуну доказног поступка немате?

Констатује се да бранилац Јанковић Дарка, ОДУСТАЈЕ од предлога за саслушање сведока Благојевић Дивне а остаје при предлогу да се саслушају сведоци Миломир Сретеновић и Дуловић Биљана, те се обавезује да суду у року од 2 дана достави адресу сведока Јаблановића, на околности из речи сведока мајке оптуженог Јанковића.

Констатује се да заменик тужиоца за ратне злочине изјављује да ОДУСТАЈЕ од предлога за сведочење сведока: Јовановић Зорана, Ивановић Стевана, Васиљевић Љубице, Буљубашић Јасне, Лазаревић Сретена, Станковић Милана и Којић Радомира.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОТКЛАЊА СЕ извођење доказа саслушањем поменутих седам сведока.

Такође, заменик тужиоца за ратне злочине предлаже да се прочитају искази Јовић Цвјетка и Јовић Милорада с обзиром да је Јовић Цвјетко недоступан, а Јовић Милорад болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо читати у склопу писмених доказа и изјава ових других сведока за које имамо услове за читање без потребне сагласности странака, на основу чл. 337 ЗКП-а, кад дође за то време, за читање писмених доказа.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли можете само овако да ми кажете је ли 07. и 08. или 08. и 09?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 07. и 08. Рећи ћу сада када будемо завршили. Један дан ћемо читати онда доказе. Е сада, тужиоче хоћете ли дотле припремити прецизирани оптужни акт? Значи, оптужница прецизирана ће бити достављена странкама тако да евентуална допуна одбране ће бити изнета 02. децембра, ко има нешто да допуни. Добићете раније наравно, тужилац је рекао да ћете добити. Немамо разлога да сумњамо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се ОДЛАЗЕ а следећи заказује у дане:

02., 07. и 08. децембар са почетком 09,30 часова

За 02. децембар позвати сведоке: Сретеновић и Дуловић као и сведока из речи браниоца оптуженог Јанковића, а за 07. и 08. децембар заказује се давање завршних речи странака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега писмене доказе од јуче сте ми дужни.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Извињавам се стварно. Ено су на столу у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо јесте ли Ви донели?

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте, јесте, све је код мене, лекарски налаз са ВМА, отпусна листа, епикриза из дома здравља, све је на столу.

Довршено.

Записничар,

Председник већа-судија

BR30448